

[Arbejds- og Socialministeren.]

slaget, der er vedtaget enstemmigt og uden Ændringer i det andet høje Ting, til hurtig og velvillig Behandling.

H. P. Johansen: Det er gaaet med Ulykkesforsikringsloven akkurat paa samme Maade som med en hel Række andre Love af lignende Karakter, nemlig saaledes, at de Ydelser, der er fastsat før Krigstidens Indtræden, har vist sig at være helt utilstrækkelige i Forhold til de nuværende Leveomkostninger. Derfor har Rigsdagen Gang paa Gang maattet ændre Satserne i forskellige Love.

Ogsaa Dagpengene i Henhold til Ulykkesforsikringsloven er forhøjet den ene Gang efter den anden, siden Krigssituationen satte ind. Af Bemærkningerne til Lovforslaget kan man se, at før Krigen var den højeste Sats for Dagpenge 4 Kr. 75 Øre, men fra 1. April 1940 forhøjedes den til 5 Kr. 50 Øre og fra 1. April 1941 til 6 Kr. 25 Øre. Det er altsaa denne Sats, der for Tiden er gældende paa dette Omraade.

Som man sikkert vil have bemærket, berøres Dagpengene praktisk talt ikke af det Forslag, som her er til Behandling. Der sker dog en lille Forhøjelse af Dagpengene for en vis Kategori af tilskadekomne, men det drejer sig ikke om ret meget. Som nævnt er Dagpengene ogsaa blevet forhøjet flere Gange under Krigen.

Derimod sker der en væsentlig Forandring med Hensyn til Invalideerstatningerne, hvilket er stærkt paakrævet, da disse Erstatninger ikke er blevet forhøjet siden Krigssituationens Indtræden. Desuden er, som det fremgaar af Forslaget og af Ministerens Tale, Grænsen for den Aarsløn, der lægges til Grund ved Erstatningernes Beregning, forhøjet med et mærkbart Beløb, fra 2 100 Kr. til 2 730 Kr.

Der er knyttet forskellige finansielle Beregninger til Forslaget, men dem har den højtærede Minister omtalt, saa den Side af Sagen skal jeg ikke komme ind paa.

Inden jeg slutter, vil jeg gerne sige Ministeren Tak for dette Forslag. Det drejer sig om Mennesker, som ikke blot i økonomisk Henseende, men ogsaa paa anden Maade har det svært, f. Eks. derved, at de ofte helt eller delvis har mistet deres Helbred, endda ikke saa sjældent i en ret tidlig Alder. Med andre Ord, det er Mennesker, om hvem man kan sige, at de er ramt af det praktiske Arbejdes ofte meget store Risiko; der er derfor Grund til at støtte dem i højere Grad, end det sker i Dag.

Jeg hilser med Glæde de Forhøjelser,

der her er Tale om, og anbefaler Lovforslaget til Vedtagelse i det høje Ting.

Thisted Knudsen: Paa mit Partis Vegne skal jeg anbefale Forslaget til hurtig Behandling. Ogsaa vi har den Opfattelse, at de Forhøjelser, der er Tale om i Forslaget, er nødvendige, da der ikke er indtraadt Ændringer i Løn- og Prisniveauet, der berettiger til at lade Loven af 31. Marts 1941 bortfalde. Under Hensyn hertil kan vi give Forslaget vor Tilslutning.

Jørgen Jørgensen: Jeg kan ogsaa paa mit Partis Vegne anbefale Lovforslaget til hurtig og velvillig Behandling. Jeg ønsker at understrege, at det, der for mig er det vigtigste, er den Ændring, der sker med Hensyn til Renterne. Paa det Punkt har det altid knebet, og det kniber navnlig i Øjeblikket. Jeg hilser derfor med Glæde, at der nu vil blive givet et Rentetillegg.

Jeg anbefaler Lovforslaget til hurtig Gennemførelse her i Tinget.

Gudiksen: Ulykkesforsikringsloven af 20. Maj 1933 fastsatte Maksimum for Dagpengene til 4 Kr. 25 Øre. Vi har haft to midlertidige Love, en af 1940 og en af 1941, som paa Grund af Prisstigningen har forhøjet Dagpengesatserne.

Jeg forstaaer det foreliggende Lovforslag saaledes, at Dagpengene i det væsentlige bliver som efter Loven af 1941, dog at de 6 Kr. 18 Øre som af den højtærede Minister før omtalt forhøjes til 6 Kr. 25 Øre.

Den væsentligste Ændring sker paa et andet Punkt, nemlig med Hensyn til Invaliditetserstatningerne, og jeg er enig med de øvrige Ordførere i, at det er en god og tiltrængt Ændring. Det foreslaas i § 3, Stk. 1, at der til de Invalideerstatninger, der er fastsat før 1. April 1942 og udbetales som Rente i Henhold til Ulykkesforsikringsloven, midlertidig ydes et Tillæg paa 30 pCt. af det til Udbetaling kommende Beløb. I § 3, Stk. 2, foreslaas det, at det i Lovens § 44, Stk. 4, omhandlede Maksimumsbeløb for Aarslønnen forhøjes til 2 730 Kr. eller med 30 pCt.

Efter den Redegørelse, som den højtærede Minister har fremsat for Forslaget og for, hvor Pengene skal komme fra, skal jeg paa mit Partis Vegne anbefale den foreslaede Forhøjelse; jeg mener, den er baade rimelig og nyttig.

Arbejds- og Socialministeren (Kjærboel): Jeg takker de ærede Ordførere, fordi de har givet Tilslutning til Lovforslaget.